

Prípád č. 2: Peter je môj pacient viac ako 20 rokov. Ako mnohí chronickí pacienti, i on chodí k lekárovi dlhé desaťročia a stále vraví to isté. Keďže my lekári, nechápeme, čo to znamená. Vyzerá to, ako keby sa pacient tie svoje ťažkosti naučil naspamäť a neustále ich dokola opakoval. Ale je to tak preto, že on to tak **cíti**. Každý pacient má svoje vlastné pocity, ktoré sú prejavom zdravia a pocity, ktoré sú prejavom choroby. To čo nám pacient hovorí, je prejavom choroby. Pán Peter mi stále dookola omieľala, ako ho bolí/džube, žerie, pichá, bodá, kole, tlačí/ na hrudníku. Skoro stále sa smeje, prakticky po každej vete, čo povie, aj keď sa jedná o závažné veci. Mnohé jeho otázky či odpovede sú až nevhodné, ale on sa im zasmeje a spokojný odíde. Nikdy si nevymýšľa. Ak nemá peniaze, povie, aby som mu napísal menej liekov, lebo na ne nemá.

Jeho chorobu – v homeopatii meno choroby a názov lieku sú synonymá – som pochopil vďaka návšteve istého poslanca v našom meste. Peter prišiel ku mne so svojimi zdravotnými problémami.

- Pán doktor, furt chodím cikať.
- Doneste mi moč, dám vám skúmavku.
- ...
- Pán doktor, neviem, čo to so mnou je, nejde mi to.
- Nevadí, prineste moč v pondelok, ale nechodte tak ako chodíte, lebo vtedy tu bude pán minister.
- Vy si zo mňa švandu robíte, nechcete aby som k vám chodil.
- Nerobím, bude tu pán minister, ak ho chcete vidieť, prídte o jedenástej.
- Neprídem, čo by som chodil, čo ma po ňom. Prídem v utorok.

Prešiel do pracovne sestričky, kde boli ďalší dvaja pacienti /= cudzí ľudia/ a sťažoval sa u sestričky, že som si z neho robil švandu. Sestrička ho presviedčala, že to je pravda. Prišiel do lekárne, kde sa sťažoval pani magistre, že sme si z neho urobili švandu v ambulancii. I pani magistra ho presviedčala, že pán minister príde. I v lekárni je plno cudzích ľudí.

Prišiel v pondelok o jedenástej. Priniesol moč.

- Tak Peter, moč je dobrý, môžeme ísť za tým ministrom.
- Kam by som chodil. Čo ma po ňom. Čo mám ja z ministra?

Vtedy som pochopil, akým príznakom sa mi Peter všetky tie roky prezentuje. Trpieva na zápaly močových ciest, máva sucho v ústach a raz mal poranenú nahnisanú bradavicu. S pravom kolene máva „vodu“, bolesti popisuje podobne ako na hrudníku.

Ešte niečo z jeho predchádzajúcich výrokov:

- Všelijakých nás pán Boh i pán doktor majú.
- Furt na tom hrudníku džube. A vy mi neveríte. Ale stále mi tam tak džube.
- Nikam ma neposielajte, len vy ma liečte! Nikam nepôjdem!
- Mňa sa nezbavíte! Keď ma vyhodíte, prídem zas. /krátko potom, ako som ho vypoklonkoval z ambulancie, keď si začal ako moderný pacient priveľa ordinovať. Obaja vieme, že má pravdu./
- /po lieku XXX/ A viete, že mi bolo lepšie? Pošlite ma na neurológiu, aby som mohol užívať ten liek, čo mi nemôžete písať. /pozitívna zmena – nabral odvahu ísť k odborníkovi, ktorý mu môže predpísať potrebné antiparkinsonikum/